

Ngày Gặp Gỡ

Tác Giả: Há Dzánh

Thứ Tư:, 29 Tháng 12 Năm 2010 16:03

Nháng bà má Việt Nam đáu phái đau khá ngay tá lúc lát lòng...

Váng nghe tiáng ách bên tai.
Giát mình còn ngá tiáng ai gái đá.

Ngày nhá, mái lán chán chúng bán, tôi ván hay lái bên má tôi cáu khán ngá i ká lái sá cái xin
giáa ngá i và ba tôi, rái đá tôi đám thuát lái vái hàng xóm.

Tôi còn nhớ những hôm tôi ngồi kể chuyện là một cái hè bên sông đất nước trên quê nhà. Thế đó, tôi vẫn nghe chuyện, vẫn nhìn ánh nắng nghiêng xuống, và những bóng lá lung linh. Có khi đứng ngắm gần câu chuyện, tôi véo má mình mà hỏi:

- Đâu mà biết bao giờ đến Tết? Đâu mà biết con đường bao nhiêu tiền phong bao?

Mình tôi khéo tay tôi ra, lòng nói tiếp và lòng ru tôi ngủ một lúc nào! Tuy nhiên, trong giấc mơ kỳ diệu, tôi vẫn hình dung được các đám cưới, chú rể là ba tôi, cô dâu là mẹ tôi và, ... tôi là người đi đầu!

Đến đến tôi lớn lên. Qua một đời sống sum họp của hai người sinh ra tôi, tôi nhận thấy một đời sống khỏe khoắn, một duyên phận tấm tắc và buồn rầu. Vì thế, tôi được biết rằng phần nhiều, hay tất cả cũng được, những bà mẹ Việt Nam đều phải đau khổ ngay từ lúc lọt lòng. Mẹ tôi do "Trời" đời, các tâm hồn đó chỉ biết vâng theo một cách nhún nhún, một cách lúng lúng, một cách chua xót vô cùng!

Bao nhiêu thời kỳ rồi, những tiếng thét dài một tiếng trong đêm tối, những mái đầu bù rối nghiêng xuống bên phần hàng ngày, tiếng thét và những cơn. Cuộc hôn nhân của mẹ tôi, đến nay, tôi mới thấm thía được hết cái đến giờ, cái nghi ngờ của nó.

Và đến ngày nay, tôi mới hiểu mẹ tôi hơn lúc nào hết, người con gái lái đò trên sông Ghép ngày xưa, người mẹ Việt Nam một cách dịu dàng và cao thượng...

Cách đây hơn năm mươi năm.

Một buổi chiều mùa hè vàng rực.

Trên bờ sông Ghép lòng của tỉnh Thanh Hóa, dân làng Ngọc Giáp bên sông thấy bóng một người ngồi ngoi quóc, tay xách một gói vải xanh và đầu chụm chiếc mũ rơm đã vàng óng.

Ng i khách l có chi c trán r t : nó nh nh ng nhô ra m t cách b ng b nh. Nh t là đôi m t, s c nh dao, bén nh n c, nhìn v t gì thì nh hút l y v t y. Hai đ c đ m đó nh t đ nh không đ c t o b ng th y th Vi t Nam, mà là b ng tinh hoa c a m t dân t c khác. M t v gì x ng x ng, r n r n đ n kh p mình ng i khách, bi n cái thân th tho t trông thì g y kia ra s ch u đ ng khó nh c, đ y, m t ngh l c b n v ng ti m tàng.

Khách m c m t b qu n áo b ng lĩnh Qu ng Đông, nguyên m u đen, nh ng sau khi tr i nhi u phong tr n, đã đ i sang m u xám k ch. Y ph c y g i đ c trong lòng ng i g p, bao nhiêu là c m giác thanh thú, h ng v xa xôi. T đ ng xa, nh ng g n l a ph ph t nh nh ng g n gió trùng đ ng, và khi l i g n thì gió trùng đ ng l i ch toàn xông lên m t mùi cá m n!

Linh h n Trung Qu c phát l ra trong t ng b c đi, đ u đ ng, trong s tr m m c, trông tìm, trong c cách đ a năm đ u ngón tay có móng dài v n ghét lên gãi s n s t chi c đ u g n nh húi tr c t ch.

Đêm v trong nh ng b c nh , h t hiu b c h i lên m t sông. N ng t t đ n đ n ch còn ánh vàng pha s c tím. Hoàng hôn đ đây không nh hoàng hôn c a Giang Tây, H B c, hoàng hôn đ đây u hoài nh m t chinh ph nh ch ng.

Và nh m t gã giang h ch nh lòng khóc n c.

Tuy nhiên, đôi m t trong và sáng kia không h v n b i m u s c thê l ng, v n qu c lên nhìn nh ng đ t sóng nhuy n hàng bò quanh m y con thuy n gái ng . C ch l nh l o đó th t là trái h n v i c nh sông n c bu n r u, cái c nh t m th ng nh ng đã làm chuy n đ i bao nhiêu cu c đ i ngang đ c.

Khách ng i xu ng v c , không đ ng m c nh chi u, mà đ tháo cái gó v i t bao lâu v n đeo tay, l y ra m t gó c m n m. R i không dao, không đũa, khách b ngo t n a n m c m, đ a lên mi ng, trong khi m y ngón tay l n g t ng mi ng cá khô. Đôi lúc khách ng ng nhai, chép mi ng cho th m xu ng đáy lòng cái h ng v đ m đà c a b a c m l u l c.

Ch sau m i phút, không còn m t mi ng c m, m t khúc cá nào sót i trên m nh lá chu i héo. T t c i ng th c ng t ngào trôi qua c h ng, đ o i n trong cái d dày vô b nh, đ bi n thành nh ng dòng máu hùng c ng luân i u nuôi m ch s ng, và nuôi i n mãi cái chí nguy n giang h .

Ăn xong, khách xoa tay đ ng d y, b c xu ng b n sông r a m t và v c n c u ng, r i i tr lên n m, đ u g i trên b c hành lý. T t c nh ng công vi c y nh đã đ c n đ nh theo m t ph ng pháp, nên có m ch i c và quy c h n hoi. Khách n m r t bình tĩnh, tay chân du i th ng, m t h ng lên không gian, tâm th n nh p đ nh. Nh ng n u đ ý, ta s th y loáng trên b ng khách m t i i dao nh n nh lá bùa h m nh đ t đ y t bao gi .

Tr i quang i p lánh sao, h a m t đêm ph ng i ng. Gió sông lên đ y. Làng m c, xa xa, chìm m trong bóng t i, đôi lúc đ i t ra vài ti ng chó s a ma. M y đi m đèn h t đ u run trên sông nh nh ng con m t bu n t ki p tr c. B ng, gi a kho ng trí n miên r ng rãi, ngân đ a m t đi u hát i ng bay trên dòng n c, m t đi u hát ò đ a, tr m tr m, i ng i :

*Mu n sang nh ng ng i v ng thuy n,
Mu n v bên y nh ng duyên i r i!*

Nh p hát g n i và xa đi theo chi c thuy n nh , cô đ c, o nã, trong s t bày kín áo c a m t t m lòng th ng nh mênh mông.

trên b sông bên này, ng i khách đã đ ng d y, tay n m chuôi dao, m t nhìn cái v t i a c a chi c thuy n đ t m trên m t n c.

Thuy n hình nh i g n, vì sóng v vào m n ò m i lúc m t m nh. Và sau khi nh n đúng là m t chi c ò ch khách, ng i i hành c a đ t n c Trung Qu c hò lên:

- T ui! (Đò i!)

Sóng n c tr i i cái gi ng kêu quái g b ng m t bóng vang nh o. Ti p đ n ti ng t d i sông v ng lên, cái ti ng nh nh c a ng i con gái x Trung B :

- Ai g i ò?

M t phút yên ng. Ng i khách l khó nh c l m m i ki m đ c câu tr i:

- Ng... ! à "tui tây" (à tôi đây!)

Nói xong khách xăm xăm b c xu ng ò, tr c v ng c nhiên vô cùng c a thi u n .

Ò quay mũi, thi u n yên ng chèo. Ti ng sóng khua, làm r n vào lòng nàng m t n i lo s kín đáo. V a chèo, nàng v a li c nhìn ng i khách l mà tho t trông, nàng có cái c m t ng hãi hùng nh g p m t tên gi c c p tàu ô ghê g m.

Ò đã ra gi a sông. M t làn gió th i m nh. Ng i khách l lúc này đã nh r i b nh ng t t ng riêng, b t đ u ngo nh lên nhìn thi u n . Đó là m t cái nhìn r t l , nh ng r t ch c, cái nhìn v r ò ra m t s quy t đ nh, khi n thi u n b m môi i, và tuy trong bong bóng sao m m , e th n nhìn ng ra ngoài xa... M t thoáng c i ch y qua môi khách, làm đ u h n v hung t n v a r i khi n thi u n s hãi.

Là vì l n đ u tiên trong đ i, nàng ch u cái nhìn s c m t đó. Nó không tìm ng i nàng nh ng đ m đ p đ , mà ch c t khám phá nh ng đ u ki n c n thi t cho s gây đ ng h nh phúc gia đình, s v ng b n c a nòi gi ng. Và bi t đâu, trong khi nghĩ đ n nh ng g ng c n m n đã t ng l p lánh ph n chi u cái đ p huy n bí, th n thánh c a góc tr i ph ng Đông, ng i l hành kia đã không quan ni m ng i đàn bà Vi t Nam nh đã quan ni m ng i đàn bà Trung Qu c?

Cho nên, d i bóng sao đêm y, trên dòng sông khuya, ng i con gái Vi t Nam đã che đôi má ng h ng tr c m t ng i khách l và cùng lúc không hi u sao, nàng th y ng m ngùi chua xót...

- Nhà "n" ở đâu?

Ng i con gái ng ngạc m t lúc lâu, r i m i h i:

- N ? N là gì? Tôi không hi u.

Khách cũng ng n ng i trong vài phút m i tìm đ c cách c t nghĩa:

- N là... n ! Là...

M t ngón tay theo câu nói b d , ch th ng vào thi u n khi n nàng không nh n đ c c i:

- A! N là cô?

Khách l v sung s ng đ t ng t nh ng i h c trò không thu c bài v a đ c b n nh c:

- Cô ở đâu?

Thi u n m m c i, đ a tay ch m t cái xóm nh g n đ y, n i h t hiu sáng vài ch m đèn đ u l c loáng thoáng qua hàng rào tre th a m ng. Trong đêm, v ng đ a ti ng ch y giã g o, đ u đ u r i vào gi a c nh tĩnh m ch, nh kéo giãn th i kh c bu n bã không bao gi tàn.

Đò ghé b n.

Ng i khách toan đ a đ ng xu c m s n trong tay cho thi u n , b ng l i ng n ng i:

- Cho "tui" ng m t đ em nhà cô nhé?

Thi u n đ t con sào lên thành đò, p úng:

- Ông h i m tôi y. Tôi không bi t!

Nói đ n nà ng b c v i đi tr c, nh ng đôi lúc ch m chân l i, vì bi t ng i khách đ ng r o b c theo.

Đ n m t cái ngõ tre, thi u n c t ti ng g i:

- M này, có ông khách "Tàu" xin ng tr .

M t bà c tr c năm m i tu i, tay c m chi c đèn con, t trong nhà đi ra:

- Ai? Ai mà tr v i ng ?

Ng i khách l cú đ u chào bà c m t cách kính c n. Bà c đ p l xong, quay l i b o ng i con gái:

- Con xem đ n nhà trên, r i nh ng cái gi ng cho ông y n m.

Bà c nói v a d t, cô gái đã vùng ch y vào bóng t i, đem theo cái m t ch c là ph i đ h n ban này nhi u.

Trong khi ng i ti p chuy n khách, bà c thành th c h i:

- "Chú" đã x i c m ch a, đ t t i b o cháu nó n u?

"Chú" Khách cũng thành th c tr i i:

- "Tui" ăn c m r i. Tui ăn ngoài b sông!

Câu tr i i t i nhiên và ng ngh ch đó khi n bà c m m c i và khi n cô gái đ ng ng i đ n n c g n đ y, cũng s c c i theo.

Nhìn c hai mi ng c i cùng m t lúc, ng i khách ng ngác đ a m t li c hai bà con ch nhà:

- C i? C i "tui"?

Bà c đ i i:

- à, cháu nó th y ông i .

Đêm y là đêm đ u tiên trong cu c đ i giang h , ng i i khách đ t i ng trên chi c gi ng tre o t, gi a nh ng ti ng và hình nh khác h n v i nh ng cái quen bi t quê h ng.

Ngày Gặp Gỡ

Tác Giả: HÉ Dzänh

Thứ Tư:, 29 Tháng 12 Năm 2010 16:03

Mái nhà tranh lợp sài, đờ chầy xuồng mọt khách mọt dòng ánh trắng hờ tuôn, và ngóng ngóng i
đờy thành nhóng đờng hào mọt i long lanh.

Gió thổi trong vòm n cau, xào xạc.

Täch mäch đä làm đä i lòng ngä i. Lä khách lúc này, đã thäy chät chí phiêu läu, bôn täu, đä
cäm khái trong niäm thäng nhä, trong giây phút chänh lòng täng đän mät mänh đät xa xôi.

Lä khách ngäc nhiên ghé tai vào cäi yên läng, cái yên läng mänh mäng và u uät, không bä phá
bäi mät tiäng säng bän cäp nào nhä i quäe häng.

Mäy tiäng tù và khuya rúc lên, bay vào gian nhà väng. Läng biät mäi ngä i đã ngä yên cä, vä
thän tä cäa giang sän Trung Quäc vät chân chängä, khe khäng âm mät bài thä cä, qua näi xúc
đäng đät nhiên tä i trong ngä i:

Uät loäc, vú thäy säng män thín,
Coóng phäng, đä phä, tui säu mìn,
Cú chäu säng ngä i Hän Sän sä.
Đä pun, chäng säng täu häc sän.

(Nguyät läc, ô đä, säng män thiên
Giang phong, ngä häa, đä i säu miên,
Cô Tô thành ngoä i Hàn San tä,
Đä bán, chung thanh đäo khách thuyän...)

Ngay lúc äy, tä gian buäng bên näi lên mäy tiäng gì nhä chuät rúc. Lä khách, thäy đät mäch
cäm häng, cầu nhäu trong bóng tä i:

Ngày Gặp Gỡ

Tên Giỏi: Hân Dành

Tháng: 29 Tháng 12 Năm: 2010 16:03

- Cảm ơn anh! Tít a ma! (Lên chuốt th...)

Nhưng đó không phải là tình yêu thực. Đó là tình yêu ngụy của con gái chờ đợi bạn trai cũ qua hai lần môi kín đáo khép lại.

(Chân Trăm Cũ)